

ת"פ 50380/11/17 - טלי קידר,,רון משה, נגד מדינת ישראל,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 50380-11-17 מדינת ישראל נ' קידר ואח'

בפני כבוד השופט מרדכי לוי

המבקשים-הנאשמים

טלי קידר,

על ידי בא-כוחה עו"ד עמית חדד

רון משה,

על ידי באת-כוחו עו"ד רווית צמח

נגד

המשיבה-המאשימה

מדינת ישראל,

על ידי עו"ד ענבל לוי,

המחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה

החלטה

רקע

1. אקדים ואציין כי בתיק זה ישנה התמשכות יתרה של ההליכים המקדמיים, כפי שיפורט להלן, כאשר כל צד מטיל את האחריות לכך על הצד האחר.

2. נגד שני הנאשמים הוגש כבר ביום 22.11.17, דהיינו לפני למעלה משנה, כתב אישום הכולל ארבעה אישומים: באישום הראשון מיוחסות לנאשם 2 (להלן: "**הנאשם**") עבירה של מתן שוחד, לפי סעיף 291 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ועבירה של הלבנת הון; באישום השני, המיוחס לשני הנאשמים, מיוחסת לנאשמת 1 (להלן: "**הנאשמת**") עבירה של לקיחת שוחד, לפי סעיף 290 בצירוף סעיף 294(א) לחוק, ומיוחסת לנאשם עבירה של מתן שוחד; באישומים השלישי והרביעי מיוחסת לנאשמת עבירה של לקיחת שוחד, בכל אחד מהאישומים.

3. תחילה נותב התיק לכב' השופט העמית צ' גורפינקל.

ביום 28.3.18 נקבעו על ידי כב' השופט גורפינקל שבעה מועדי הוכחות בחודשים יוני-יולי 2018, אשר בוטלו בחלקם בהחלטתו מיום 29.4.18, כך שנותרו ארבעה מועדי הוכחות בחודש יולי 2018.

בהחלטתו מיום 14.6.18 הורה כב' השופט גורפינקל כי יוגש מענה מפורט בכתב לכתב האישום עד ליום 13.9.18, ביטל את מועדי ההוכחות הנ"ל וקבע במקומם עשרה מועדי הוכחות בחודשים אוקטובר ונובמבר באותה שנה, וזאת "עקב המחלוקת העזה בין הצדדים האם אכן הועברו כל חומרי החקירה לסנגורים וכדי לסיים את כל ההליכים המקדמיים, לרבות הגשת בקשה לפי סעיף 74... ובעיקר משום שברור שגם אם שמיעת ההוכחות תתחיל לפני הפגרה, לא ניתן לסיים את שמיעת התיק... כך שממילא הדיון יימשך לאחר הפגרה...".

ביום 4.7.18 נתן כב' השופט גורפינקל החלטה בבקשה של באי-כוח הנאשמים "לקבלת רשימת כל החומר שנאסף או נרשם על ידי הרשות החוקרת והנוגע לאישומים בהתאם להוראת סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי"; ובהחלטה ציין כי "... תשומת הלב מופנית לכך שיש להשלים את כל ההליכים המקדמיים, לרבות בקשות לפי סעיף 74, לפני מועדי ההוכחות, המתחילים ב-7.10.18. לא תינתן כל דחייה נוספת בשמיעת ההוכחות, גם אם ההליכים המקדמיים לא יושלמו עד אז..."

בהחלטתו מיום 16.9.18 כתב כב' השופט גורפינקל כי "בהתאם להחלטה מיום 14.6.18, על הסנגורים להגיש תשובה מפורטת לכתב האישום עד 13.9.18. למרות שהוגשו בקשות רבות בתיק, לא נתבקשה כל הארכת מועד להגשת התשובה. על הסנגורים להמציא את תשובתם לבית המשפט, לאלתר."

בהחלטה נוספת שניתנה על ידי כב' השופט גורפינקל ביום 16.9.18 נדחתה בקשת ב"כ הנאשמים לביטול המועד שנקבע על ידו להגשת התשובה לכתב האישום ולביטול מועדי ההוכחות שנקבעו.

על ההחלטות הנ"ל של כב' השופט גורפינקל הגישו הנאשמים ערר לבית המשפט העליון.

הערר נדון במסגרת בש"פ 6721/18 ובו ניתנה ביום 3.10.18 על-ידי כב' השופטת ע' ברון החלטה, שבה צוין כי **"ההחלטות נושא הערר יש בהן משום 'דחייה על הסף' של בקשת העוררים לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי שהוגשה לבית המשפט המחוזי... ולא רק זאת, אלא שמדובר בזכות מהותית של נאשמים...";** ובהמשך ההחלטה צוין, בין היתר, כי המדינה קיבלה את המלצת בית המשפט **"שלפיה הערר יתקבל במובן זה שהדין יוחזר לבית המשפט המחוזי על מנת שיכריע בבקשה לפי סעיף 74 לגופה"**. עוד צוין בהחלטה: **"ויוער כי לא נעלם מעיניי ששיבוט ההוכחות קבועות לזמן קרוב, וכי זו אינה הפעם הראשונה שבת משפט נדרש לדחות מועדים שנקבעו, וממילא הדבר גורם לשיבוש יומנו של בית המשפט ולעיכוב ההליכים. מכל מקום, בכל הנוגע למועדים שנקבעו זה מכבר יחליט בית המשפט המחוזי, בהינתן שקודם לשמיעת ההוכחות יהיה מקום להכריע בבקשה לפי סעיף 74 שהיא נושא הערר"**.

4. ביום 4.10.18 דחה בית המשפט העליון על הסף עתירה שהוגשה על-ידי הנאשם בבג"צ 6722/18 **משה רונן נ' בית המשפט המחוזי בתל-אביב -יפו**, נגד החלטתו של כב' השופט גורפינקל מיום 16.9.18, שניתנה בבקשה שהגיש העותר-הנאשם לעיון בחומרי חקירה. בפסק-הדין שנכתב על-ידי כב' השופטת ע' ברון, בהסכמת כל חברי ההרכב, צוין, בין היתר, כי **"דינה של העתירה להידחות על הסף, אף ללא צורך בתשובה, כך בראש ובראשונה, מחמת קיומו של סעד חלופי... ערר כאמור אמנם הוגש על ידי העותר, בד בבד עם העתירה דנן (בש"פ 6721/18); וביום 3.10.2018 הורתי בהסכמת הצדדים לערר על השבת הדין לבית המשפט המחוזי, על מנת שיכריע בבקשה לקבלת חומרי חקירה לגופה. במצב דברים זה העתירה דנן מיצתה את עצמה וגם משום כך דינה להידחות..."**.

5. במקביל, הגישה ב"כ הנאשם, עו"ד צמח, ביום 20.9.18, **בקשת פסלות (ראשונה)**, שבה ביקשה כי **כב' השופט גורפינקל יפסול עצמו מלשבת בדין**.

ביום 7.10.18 החליט כב' השופט גורפינקל שלא לשבת בדין בתיק, למרות שסבר כי **"אין כל חשש ממשי למשוא פנים"**, וזאת **"נוכח הלשון המעט מתלהמת בבקשת הפסלות ולאחר שנאשם 2 אינו מביע אמון בבית המשפט ... ולמען מראית פני הצדק לאור תחושתו הסובייקטיבית והבלתי מוצדקת כשלעצמה של הנאשם..."**.

6. לאחר שכב' השופט גורפינקל החליט שלא לשבת בדין בתיק, הועבר התיק ביום 17.10.18 להמשך

טיפול, על ידי סגן הנשיא כב' השופט ג' נויטל.

7. בסוף **הדין הראשון** שהתקיים **בפני, ביום 4.11.18**, ושבזו הצהירו באי-כוח הנאשמים כי בכוונתם להגיש טענות מקדמיות ועתירות לגילוי ראיות חסויות, החלטתי כי על באי-כוח הנאשמים להגיש בכתב את טענותיהם המקדמיות **וכן כל עתירה שבדעתם להגיש לגילוי ראיות חסויות, וזאת תוך ארבעה שבועות**, וכן כי המאשימה תהא רשאית להגיב על הטענות המקדמיות ועל העתירות לגילוי ראיות חסויות תוך שלושה שבועות מיום הגשתן.

בפועל, לאחר אורכות קצרות שניתנו לבאי-כוח הצדדים לבקשתם, הוגשו **הטענות המקדמיות** של ב"כ הנאשמת ביום 10.12.18, ב"כ הנאשם הגישה את טענותיה המקדמיות ביום 13.12.18 והשלמת טיעון ביום 17.12.18, והמאשימה הגישה את תגובתה לטענות באי-כוח הנאשמים ביום 3.1.19.

ביום 4.1.19 ניתנה על ידי החלטה מפורטת ומנומקת (בת 13 עמודים) שבה דחיתי את בקשות באי-כוח שני הנאשמים לביטול כתב האישום ואת טענותיהם המקדמיות.

8. בפתח **הדין האחרון**, שהתקיים **ביום 6.1.19**, שאל בית המשפט את באי-כוח הצדדים אם קיבלו את ההחלטה שניתנה ביום 4.1.19 בעניין דחיית הטענות המקדמיות והצדדים השיבו כי עיינו בהחלטה.

לאחר מכן, באי-כוח הנאשמים ביקשו שהות לשקול להגיש **בקשת פסלות** מפורטת בכתב נגד מותב זה.

בהחלטה שניתנה בסוף הדין מיום 6.1.19 ניתנה לבאי-כוח הנאשמים שהות לשקול את עמדתם ולהגיש תוך שבוע ימים בקשת פסלות, אם ימצאו זאת לנכון, תוך שנקבע שאם תוגש בקשת פסלות תגיב על כך המאשימה תוך שבוע.

עוד נקבע בהחלטה האמורה כי כל עוד לא ניתנה החלטה בדבר פסלות המותב, ובהנחה שלא תהיה פסלות של המותב, על באי כוח הנאשמים להגיש מענה מפורט בכתב לכתב האישום תוך 45 ימים, עד ליום 21.2.19, נקבע מועד לדיון מקדמי לפי סעיף 144 לחסד"פ ליום 3.3.19, וצוין כי "באותו יום יקבעו מועדי הוכחות".

עוד צוין בהחלטה כי "מובהר בזה כי על באי כח הצדדים לנצל פרק זמן זה כדי לסיים את כל העניינים המקדמיים הקשורים לטענות הנאשמים בענין חומר החקירה ורשימות חומר החקירה. רשמתי בפני את הצהרת ב"כ המאשימה כי תוך מספר ימים תשיב לב"כ הנאשם בענין מיצוי הטלפון הסלולרי שנתפס בשעתו ועל ב"כ המאשימה להשיב תוך מספר ימים לכל בקשה שלא ניתנה תשובה עליה עדיין בענין חומר החקירה. באי כוח הנאשמים מתבקשים להגיש ערר, ככל שיחליטו לעשות כן, על כל החלטה של ערכאה זו בענין רשימות חומר החקירה ובענין חומר החקירה, לביהמ"ש העליון, לפי המועדים הקבועים בחוק ובכל מקרה לא יאוחר מאשר תוך שבועיים מהיום" (ההדגשות בקו הוספו ואינן במקור).

9. כפי שבאי-כוח הצדדים ציינו בפני בית המשפט בטענותיהם בכתב, כמפורט להלן, בתאריך 16.1.19 ניתנה על-ידי כב' השופט א' שטיין החלטה במסגרת בש"פ 243/19 בערר שהוגש על-ידי באי-כוח הנאשמים על החלטתו של כב' השופט א' הימן בענין רשימת חומר החקירה, ולפיה: "לנוכח הצהרת באת כוח המשיבה, עו"ד ע' לוי, כי לפי מיטב ידיעתה והבדיקות המקיפות שנעשו כדי לוודא שהעוררים קיבלו את כל המסמכים והרשימות שזכותם לקבלם לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החוק), **העוררים חוזרים בזאת מהערר תוך שמירת זכותם להגיש לבית משפט קמא בקשות לקבלת מסמכים ספציפיים** לפי סעיפים

74 ו-108 לחוק" (ההדגשות הוספו ואינן במקור).

10. לאחר שניתנה, לבקשת עו"ד צמח, ארכה בת מספר ימים להגשת בקשת פסלות נגד מותב זה, הוגשה על ידי עו"ד צמח ביום 16.1.19 בקשת הפסלות (השניה - נגד מותב זה); ותגובת המשיבה לבקשה הוגשה ביום 23.1.19.

ביום 28.1.19 ניתנה החלטה מנומקת שבה דחיתי את בקשת הפסלות ואת כל טענות ב"כ הנאשם בעניין זה.

על כך הגישה באת-כוח הנאשם ערעור לבית המשפט העליון; וביום 13.2.19 דחתה נשיאת בית המשפט העליון, כב' השופטת א' חיות, את הערעור ואישרה את דחיית כל טענות ב"כ הנאשם בהקשר זה: ע"פ 847/19 משה נ' מדינת ישראל.

בקשת הנאשמים ותגובת המאשימה

11. **ביום 21.2.19** הגישו באי-כוח הנאשמים "הודעה ובקשה מטעם הנאשמים" (להלן גם: "הבקשה החדשה"), שבה נטען, בין היתר, כי "לא רק שהמאשימה הפרה את הצהרתה בפני בית המשפט הנכבד מיום 6.1.19 - ומסרה את מיצוי הפלאפונים לנאשמים כחודש ימים תחת 'תוך ימים ספורים', אלא שזו נתנה מענה חלקי בלבד לבקשת הנאשמים, וזאת למרות העובדה שעמדו לרשותה כחודשיים מיום בקשת הנאשם" (פסקה 5 לבקשה; ההדגשות בקו הן במקור).

עוד נטען (בפסקה 11 לבקשה) כי "הסתבר כי המאשימה הפרה גם את הצהרתה בפני בית המשפט העליון (כב' השופט א' שטיין), שניתנה בדיון בערר שהוגש על החלטתו של כב' השופט הימן בעניין הרשימה".

ב"כ הנאשם הפנתה (בסעיף 12 לבקשה) להחלטה הנ"ל של כב' השופט א' שטיין בבש"פ 243/19 קידר נ' מדינת ישראל (16.1.19).

נוסף על כך, טענו באי-כוח הנאשמים כי "לא רק שלנאשמים אין רשימה מפורטת של החומרים הדיגיטליים הרבים... אלא שנכון להיום אין לנאשמים כל דרך להגיש אף עתירה להסרת חיסיון וזאת לפי שנתגלה ביום 19.2.19 כי סיווג המאשימה קלוקל והיא טעתה בו בעצמה" (פסקה 14 לבקשה; ההדגשה בקו היא במקור).

ב"כ הנאשמים הוסיפו (בפסקה 17 לבקשה) כי "נכון להיום עומדת בפני כב' השופט הימן בקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ בעניין הרשימות אשר הוגשה אתמול (20.2.19). כב' השופט הימן הורה אתמול למאשימה להשיב לבקשת הנאשמים עד ליום 25.2.19 וקבע תזכורת פנימית ליום 28.2.19".

נטען כי "לא ניתן לזקוף עיכובים משמעותיים אלו של המאשימה לחובת הנאשמים. לנאשם עומדת הזכות לנהל את הגנתו ובכלל זה ליתן תשובה מפורטת לכתב אישום לאחר שהלה מכיר את מלוא חומר החקירה בעניינו. לא כל שכן כאשר עסקינן בחומר חקירה אשר מהותי להגנתו כמו מיצוי פלאפונים ותכתובות, חומרי חקירה הקשורים לעד המדינה, חומרי חקירה הקשורים לנאשמים עצמם או עדי המדינה, וכיוצא באלה" (פסקה 18 לבקשה; ההדגשה היא במקור).

באי-כוח הנאשמים הוסיפו וטענו כי "גם לאחר קבלת מלוא חומרי החקירה בתיק... לנאשמים עומדת זכות להעלות טענות מקדמיות ושבית המשפט הנכבד יכריע בהן עוד בטרם מתן מענה לכתב האישום" (פסקה 20 עמוד 4

לבקשה; ההדגשה היא במקור).

על כן ביקשו באי-כוח הנאשמים לייחד את הדיון הקבוע ליום 3.3.19 לדיון בבקשה.

12. ביום שבו הוגשה הבקשה החדשה, ה-21.2.19, הועברה בקשת הנאשמים למאשימה; והתבקשה תגובתה עד ליום 25.2.19.

13. בתגובת המאשימה (שהוגשה בלילה שבין ה-25.2.19 ל-26.2.19) צוין בין היתר, כי "הטענות עליהן מבקשים הנאשמים לבסס בקשתם הנוספת לדחיית מועדים בתיק הן מופרכות, נעדרות כל בסיס עובדתי ומטעות וטוב היה שלא היו נטענות. בקשתם רצופה סיסמאות ותיאורים עובדתיים לכאורה שאין להן שום קשר למצב הדברים כפי שהוא" (פסקה 3 לתגובה).

המאשימה הוסיפה וטענה כי "התנהלות הנאשמים בהליך זה עולה כדי שימוש לרעה בהליכי משפט על דרך של הגשת בקשות סרק, המבזבזות לריק זמן שיפוטי, מתוך תקווה כי יצליחו לעכב בדרך זו את ניהול ההליך נגדם" (פסקה 4 לתגובה), וכן כי "בבקשתם ממחזרים הנאשמים למעשה טענות שכבר נטענו על ידם בעבר, נדונו והוכרעו" (פסקה 7 לתגובה).

נוסף על כך, לטענת המאשימה, "אין כל הצדקה לדחיית נוספות בתיק זה. אין כל נסיבות חדשות המצדיקות את עצירת ההליך ומתן זמן נוסף לנאשמים לקיים הליכי גילוי של חומרי חקירה" (פסקה 8 לתגובה). כמו כן, צוין כי "מזה שנה, מגישים הנאשמים לבית המשפט בקשות דחיה חוזרות ונישנות בטענה כי טרם מיצו את הליכי גילוי חומר החקירה בתיק. אולם, שוב ושוב הם גוררים רגליהם ולכלל היותר ממחזרים בקשות שכבר נדונו ונדחו על ידי הערכאות השונות" (פסקה 8.י. לתגובה).

הודגש כי "זכותו של נאשם להתגונן אינה מקפלת בחובה זכות מובנית להתעלם מהחלטות שיפוטיות, להגיש בקשות סרק מטעות לדחיית מועדים, תוך העלאת טענות לא נכונות וכן טענות ממוחזרות, שכבר נדונו והוכרעו ולהטיל דופי בעבודתם של הגורמים המטפלים בתיק הזה. לעמדת המאשימה, משלא נתנו הנאשמים תשובתם לכתב האישום, יש מקום לעבור לשמיעת ההוכחות בתיק" (פסקה 8.יב. לתגובה; ההדגשה בקו היא במקור); בהקשר זה הפנתה ב"כ המאשימה לבש"פ 120/10 פלוני נ' מדינת ישראל (24.2.2010) וכן לבש"פ 4043/18 מדינת ישראל נ' גברו (3.6.2018).

באשר לטענה בדבר הצהרת המאשימה בדבר נתוני הפלאפונים צוין כי: "ביום **10.1.19**, עם קבלת התוצרים, עדכנה ב"כ המאשימה את ב"כ הנאשמים כי החומרים הגיעו לידה וכי תעביר בהקדם את התוצרים לידיהם. דא עקא, תוצרי הבדיקה השתרעו על מאות עמודים עליהם באות כוח המאשימה היו צריכות לעבור על מנת לאתר תכתובות שיש להן נגיעה לאישום. במסגרת זו מצאו לנכון להורות למשטרה להשלים את בדיקת הפלאפונים. ביום **31.1.19** קיבלה המאשימה מידי המשטרה את תוצרי ההשלמה שנתבקשה. בין לבין עדכנה המאשימה את הנאשמים כי בקשתם עדיין בטיפול וכי נעשה כל מאמץ להשלים טיפולה בהקדם. ביום **4.2.19** העבירה המאשימה לנאשמים את תוצרי הבדיקה. היקף החומר שנמצא בבדיקת הפלאפונים והועבר לנאשמים הוא מצומצם ביותר היות ולא נמצאה כמעט כל תכתובת הנוגעת לאישומים. בנוגע לתכתובות של הנאשמים עצמם עם המעורבים השונים, הרי שהמאשימה העבירה את התכתובות במלואן אף שאין להן כל נגיעה לאישום... למאשימה לא היתה כל יכולת לצפות מה יהיה היקף תוצרי הבדיקה שנערכה והיא עשתה מצידה כל שביכולתה להשלים בצורה המיטבית את הטיפול. כאמור לעיל, ביום **4.2.19** העבירה המאשימה לבאי כוח הנאשמים את תוצרי בדיקת הטלפונים. ביום **20.2.19** הניחו הנאשמים בקשה לפי ס' 74 לחסד"פ הנוגעת לתכתובות אלו, אף למעט אחת אין להן כל נגיעה לאישומים שבכתב האישום" (פסקה 10 לתגובה; ההדגשות הן במקור).

ביחס לטענה בעניין רשימת חומרי חקירה דיגיטליים נטען כי "הנאשמים חזרו בהם מהערר אותו הגישו לבית המשפט העליון במסגרתו ביקשו רשימת חומרי חקירה דיגיטליים... לגופם של דברים, המאשימה כבר ביצעה את כל השלמות החקירה שהתבקשו בענין החומרים הדיגיטליים ותוצריהן מצויות בפני הנאשמים" (פסקה 11 לתגובה; ההדגשה היא במקור).

בנוגע לרשימות חומר החקירה נטען כי: "... שוב חוזרים הנאשמים על טענות הנוגעות לרשימות חומר חקירה, הגם שאלו נדונו בפני כבוד השופט הימן ואף בבית המשפט העליון... במסגרת בקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ שנדונה בפני כב' השופט הימן הועברו לכבוד השופט הימן, לבקשתו, רשימות חומרי החקירה שהועברו לנאשמים. זאת, על מנת שיוכל להתרשם מהן טרם מתן החלטה בבקשה. המשיבה העבירה לבית המשפט ובמקביל לנאשמים, שלוש רשימות..." (פסקאות 12.א. ו-12.ג. לתגובה).

המאשימה הוסיפה וטענה כי "מסמך הנושא ברקוד 4238... מופיע במפורש כמסמך חסו... המאשימה העבירה - לתומה - את המסמך לנאשמים, לבקשתם, בהתאם לברקוד שצינו ורק דקות לאחר מכן שמה לב כי המסמך חוסה במפורש תחת תעודת החסיון והודיעה להם כך מיד. השגה של המאשימה בהקשר זה היא שהתייחסה לבקשת הנאשמים כהוגנת ואמינה, ולא סברה כי מנסים להכשילה... יצוין כי תעודת החסיון מצויה בידי הנאשמים קרוב לשנה ועד כה הם לא הגישו עתירה לגילוי ראיה על אף שביקשו אורכות לעשות כן" (פסקאות 12.ד. ו-12.ו. לתגובה)

לנוכח האמור ביקשה המאשימה "לדחות את בקשתם של הנאשמים מכל וכל ולהתחיל את שלב ההוכחות בתיק" (פסקה 14 לתגובה).

14. ביום 26.2.19 ביקשה ב"כ נאשם 2 רשות להשיב תשובה **קצרה** לתגובת המאשימה, עד ליום 27.2.19, והתירתי לה לעשות כן.

15. בפועל, ב"כ הנאשם הגישה ביום 27.2.19 תשובה **לא קצרה**, בת 7 עמודים, לתגובת המאשימה, שאלה צורפו מספר נספחים ובסך הכל מדובר בתגובה בת עשרות עמודים.

בפתח תשובתה של ב"כ הנאשם לתגובת המאשימה היא ציינה, בין היתר, כי היא מבקשת גם להשלים את התשובה בעל-פה במסגרת הדיון הקבוע ליום 3.3.19.

בתשובתה ציינה ב"כ הנאשם, בין השאר, כי ביום 10.06.18 הצהירה ב"כ המאשימה כי יש בידי ההגנה "טבלת חומרי חקירה נכונה ומעודכנת ו-"מלוא חומר החקירה", אולם "מאז הצהרת עו"ד ענבל לוי [ב"כ המאשימה - מ.ל.] התגלו לנאשמים באמצעות עבודתם האינטנסיבית כ-9,500 עמודי חקירה **למהדרין... מתוכם רק בחודש האחרון ולאחר הצהרותיה גם בפני המותב הנכבד, שלחה המאשימה לנאשם מעל 4,500 עמודים של חומר חקירה... לאחר שביום 2.5.18 הכחיש המאשימה בכתב - מכל וכל - את דבר קיומם**" (פסקה 1 לתשובת ב"כ הנאשם; ההדגשות הן במקור).

נטען (שם, בפסקה 1 לתשובה) כי "יתר אלפי עמודי חומרי החקירה אשר טרם התקבלו בידי הנאשמים... יתבקשו במסגרת בקשה אחת כוללת ומקיפה של הנאשמים 1 ו-2 לפי סעיף 74 לחסד"פ אשר תוגש... בימים הקרובים לבית המשפט ותכלול עשרות פרטי חומרי חקירה היורדים ללב האישומים" (ההדגשות הן במקור).

ב"כ הנאשם טענה (בפסקה 4 לתשובה) כי "אין תמה, אפוא, כי נאשם אחר בפרשת ישראל ביתנו אשר הורשע

ונגזר דינו בפני כבוד השופט ירון לוי גילה בעיצומו של הערעור עשרות חומרי חקירה למהדרין **שלא היו ברשותו בערכאה הדיונית**. לכן, בין היתר, **עיכב** כב' השופט א' שטיין את ביצוע העונש שנגזר עליו.. (ההדגשה היא במקור); ב"כ הנאשם ציטטה מדבריו של כב' השופט שטיין בפסקה 26.

באשר לנתוני התקשורת טענה ב"כ הנאשם (בפסקה 7) כי "ביום 2.5.18 הצהירה ב"כ המאשימה... כי לא הופקו נתונים אלו והם לא בידי המאשימה". לטענת ב"כ הנאשם, המאשימה העבירה בסופו של יום את נתוני התקשורת ו"מסתבר כי נתוני התקשורת שהתקבלו רק ביום **24.1.19** כללו לא פחות **מ 4,500 עמודים של...** (של **נאשם** **(2) והכל בתקופה מושא כתב האישום**. עוד הסתבר מעיון בתוצרים אלו, כי נתונים אלו הופקו לבקשת המאשימה... עוד ביום **11.2.15, כלומר לפני כ-4 שנים**" (ההדגשות הן במקור).

ב"כ הנאשם הוסיפה וטענה (בפסקה 8) כי "המעין בנספח 2 מיום **21.2.19** יגלה כי ב"כ המאשימה שלחה ביום **4.2.19 כ-12 קבצים מצורפים (ולא תכתובת אחת)**" וכי "לתבונת סניגור אין חקר. התביעה, בכל הכבוד, אינה קובעת את רלוונטיות חומרי החקירה להגנה..." (ההדגשות הן במקור).

עוד טענה ב"כ הנאשם כי "הנאשם פנה למאשימה ביום **13.2.19** בבקשה נוספת לקבלת חומר חקירה מקיפה, הכוללת עשרות חומרי חקירה הרלוונטיים להגנתו שטרם הועברו לו וקיומם ידוע לכל - וזאת כדי למצות הליכים מול המאשימה בטרם תוגש בקשה כוללת ומקיפה... לאחר דין ודברים עם המאשימה... שלחה ב"כ הנאשם... פנייה נוספת... **המאשימה טרם השיבה לפנייה זו, ואנו נבקש מבית המשפט הנכבד להורות למאשימה להשיב לפנייה זו לא יאוחר מיום הדיון 3.3.19, וזאת כדי לאפשר הגשת בקשה שלמה ומלאה לפי סעיף 74 לחסד"פ, וכדי לייעל את הליכי גילוי הראיות**" (פסקאות 10 ו-13 לתשובת הנאשם; ההדגשות הן במקור).

ב"כ הנאשם הדגישה (בפסקה 16) כי "הנאשמים **אינם נמצאים במעצר; לא קיימת סכנת התיישנות של העבירות...; זהו גם אינטרס של הנאשמים כי חרב ההליך הפלילי לא תתנוסס זמן רב מעל ראשם**". הסנגורית הוסיפה כי אין בפסיקה שאליה הפנתה ב"כ המאשימה כדי לתמוך בטענותיה, כיוון שפסקי-הדין מתייחסים לנאשמים עצורים אשר זכותם לחירות נפגעת, ובשים לב לכך שיש לסיים משפטו של נאשם הנמצא במעצר תוך 9 חודשים (פסקאות 16-17; ההדגשות הן במקור).

לסיום התייחסה ב"כ הנאשם לאיחור בהגשת כתבי הטענות על-ידי המאשימה וטענה (בפסקה 18) כי "אין למאשימה כל היתר לפעול בניגוד לסדרי הדין המקובלים וראוי כי המאשימה תקפיד עליהם למען השוויון הפרוצדורלי באותה מידה שב"כ נאשמים עושים כן" (ההדגשה היא במקור).

ההחלטה בבקשה החדשה ולוח הזמנים להמשך ההליכים

16. כפי שהקדמתי וצינתי וכפי שפורט לעיל, בתיק זה קיימת התמשכות יתרה של ההליכים המקדמיים, וכל צד מטיל את האחריות לכך על הצד שכנגד.

כפי שיובהר ויומחש בקצרה להלן, על פני הדברים האחריות להתמשכות ההליכים המקדמיים בתיק זה מוטלת הן על המאשימה והן על ההגנה, אם כי **ברי שאין כוונתי להכריע במחלוקות הרבות שבין הצדדים הנוגעות לחומר החקירה (או להתערב בסוגיה זו) - הכרעה המסורה לכב' השופט הימן:**

מן הצד האחד, בפועל, העברת חומר החקירה להגנה על-ידי המאשימה לא נעשתה עם הגשת כתב האישום או בסמוך לכך. כך, למשל, אף המאשימה ציינה בתגובתה לבקשה לביטול כתב אישום בגין הטענות המקדמיות שהעלו הנאשמים, כי "המשיבה מסכימה כי נפל פגם מסוים בהליך העברת חומר החקירה למבקשים, אולם בכך

כידוע, לא די... (סעיף 39 לתגובת המאשימה; ההדגשה בקו היא במקור).

מן הצד האחר, ההגנה מצידה עדיין לא הגישה לבית משפט זה כל בקשה לקבלת חומר חקירה ספציפי או "מסמכים ספציפיים" לפי סעיף 74 לחסד"פ, שלטענתה בדעתה להגיש "בימים הקרובים", ואף לא כל עתירה לגילוי ראיות חסויות, כפי שהיה עליה לעשות תוך המועד שנקבע לכך על פי החלטותי דלעיל מיום 4.11.18 ומיום 6.1.19, אשר חלף זה מכבר, וזאת בשים לב גם לאמור בהחלטתו של כב' השופט א' שטיין בבש"פ 243/19 הנ"ל, כי אם הגישה עד עתה אך בקשות חוזרות לקבלת רשימות עדכניות של חומר החקירה.

17. כפי שצוין בבקשה החדשה שהוגשה למותב זה, במקביל להגשת בקשה זו הוגשה **לאחרונה** על-ידי באי-כוח הנאשמים, **ביום 20.2.19, לכב' השופט א' הימן, בקשה נוספת לקבלת רשימה עדכנית של חומר החקירה, אשר הועברה לתגובת המאשימה ואשר מטבע הדברים טרם ניתנה בה החלטה.**

18. כפועל יוצא מהאמור לעיל, **בפועל טרם ניתן מענה לכתב האישום; טרם הסתיימו בבית משפט זה (בפני כב' השופט הימן) ההליכים המקדמיים בעניין בקשת ההגנה לקבלת רשימה עדכנית של חומר החקירה; וטרם הוגשה (וממילא טרם נדונה) בקשת ההגנה לקבלת חומר חקירה נוסף, שלטענת באי-כוח הנאשמים הם זכאים לקבל וטרם קיבלו.**

19. **במצב דברים זה, אין מקום לקיים במועדו את הדיון שנקבע ליום 3.3.19, אשר היה אמור להיות דיון מקדמי לפי סעיף 144 לחסד"פ ואשר נועד להתקיים לאחר הגשת המענה המפורט בכתב שהיה על הנאשמים להגיש עד ליום 21.2.19, על-פי החלטתי מיום 6.1.19.**

20. כמו כן, לנוכח התשובה המפורטת והלא קצרה של ב"כ הנאשם לתגובת המאשימה לבקשה, יש לדחות את הבקשה של ב"כ הנאשם להשלים בעל-פה את תשובתה במסגרת הדיון הקבוע ליום 3.3.19.

נוסף על כך, יש לדחות את הבקשה של ב"כ הנאשם להורות למאשימה להשיב לפנייה שנעשתה אליה לאחרונה בעניין חומר החקירה.

זה המקום לשוב ולהזכיר כי, כאמור, אין בכוונתי להכריע במחלוקות בין הצדדים בכל הקשור לחומר החקירה - הכרעה המסורה לכב' השופט הימן - ועל הצדדים לפנות בעניין זה אך אליו, ולא למותב זה הדן בתיק העיקרי.

21. כאמור, וכפי שצוין בסיפא של החלטתי מיום 6.1.19, בדיון שנקבע ליום 3.3.19 היתה גם כוונה לקבוע מועדי הוכחות.

כזכור, כב' השופטת ע' ברון ציינה בבש"פ 6721/18, בסיפא של החלטתה, כי "מכל מקום... **בהינתן שקודם לשמיעת ההוכחות יהיה מקום להכריע בבקשה לפי סעיף 74 שהיא נושא הערר**" (ההדגשה הוספה ואינה במקור) - כאשר ברי שהכוונה היא להכרעה (בבקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי (חסד"פ)) **בבית משפט זה ("בית המשפט המחוזי")**, כפי שכב' השופטת ברון עצמה הבהירה במפורש בפסקה 4 סיפא לפסק-דינה בבג"ץ 6722/18 דלעיל.

מכאן שלא ניתן עדיין לקיים דיון מקדמי לפי סעיף 144 לחסד"פ ולא ניתן לקבוע לתקופה הקרובה מועדי הוכחות, בטרם הסתיימו **בבית משפט זה** הדיונים לפי סעיף 74 לחסד"פ.

עם זאת, יש להניח כי ההליכים המקדמיים בבית משפט זה, בפני כב' השופט הימן, בעניין דרישת הנאשמים לקבלת

רשימת חומר חקירה עדכנית ובעניין כל בקשה שיגישו לקבלת מסמכים וחומר חקירה ספציפיים, יתקיימו ויסתיימו בחודשים הקרובים.

22. כידוע, בית המשפט העליון חזר לא אחת על כך שאין לאפשר התארכות בלתי סבירה של ההליכים המקדמיים ועל כך שלא בכל מקרה שבו מוגשות בקשות "מעין אלה" יש לעכב את שמיעת התיק העיקרי.

יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט י' עמית בבש"פ 120/10 פלוני נ' מדינת ישראל (24.2.2010):

"... התנהלות זו ממחישה עד כמה ההליך הפלילי הפך למסורבל בשל ההליכים הנלווים לתיק העיקרי, ודומה כי הליכים אלה הולכים ותופסים את מרכז הבימה במקום ההליך העיקרי עצמו... לטעמי, לא בכל מקרה בו מוגשות בקשות מעין אלה, יש לעכב את שמיעת התיק העיקרי. כל מקרה צריך להיבחן לגופו, בין היתר, בהתחשב בהיקף הראיות, במספר העדים שאמורים להישמע ובתוכן עדותם הצפויה לעיתים, החומר המתבקש במסגרת סעיף 74 לחסד"פ או במסגרת עתירה לגילוי ראיה, רלוונטי לחלק צר של זירת המחלוקת או רלוונטי לעד אחד או שניים, כך שניתן לקדם את התיק העיקרי, ולשמוע לפחות חלק מהעדים עד להכרעה בבקשות שהוגשו על ידי ההגנה. לעיתים, ניתן לשמוע אף את העדים העיקריים, ואם וככל שיתעורר צורך בעקבות החלטה שניתנה בבקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ או בעתירה לגילוי ראיה, לחזור ולזמנם להעיד. שומא אפוא על המותב הדין בתיק העיקרי לבחון בכל מקרה ומקרה אם יש בהליכים הנלווים כדי להצדיק דחיית המועד למתן תשובה לכתב האישום או את מועד שמיעת הראיות בתיק" [פסקות 29-30 להחלטה; ראו והשוו גם בש"פ 7014/12 מדינת ישראל נ' שאהין מוחמד, בפסקה 7 (11.10.2012)].

יפים גם דבריה של כב' השופטת [כתוארה דאז] מ' נאור בבש"פ 8218/10 מדינת ישראל נ' פלוני (18.11.2010):

"השאלה אם יש הצדקה לדחיית התשובה לאישום במקרה כזה מסורה לשיקול דעתה של הערכאה המבררת. אכן, יש הבדל בין חסר טכני כמו חסר בדיסקים כשמצויים תמלילים או להיפך, לבין חסר מהותי, כגון הודעתיו של עד המדינה. על הערכאה המבררת להתאים את הטיפול לנסיבותיו של כל תיק ותיק... על כל המעורבים בהליך - שופטים, פרקליטים וסנגורים לעשות מאמץ משותף שהליכי הגילוי לא יתמשכו מעבר למידה הראויה... הליכי גילוי חומר חקירה והסרת חיסיון הם הליכים מקדמיים, ואין לאפשר את התארכותם במידה בלתי סבירה, בפרט לגבי עצורים" (פסקאות 19-20 להחלטה).

דברים דומים כתב לאחרונה גם כב' השופט ג' קרא בבש"פ 4043/18 מדינת ישראל נ' גברו (3.6.2018):

"בהקשר זה אעיר כי לטעמי, היה מקום להתחיל בשמיעת הראיות זה מכבר. שותף אני לדעה כי לא בכל מקרה שמוגשת בקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ יש לעכב את המענה לכתב האישום או את הליך שמיעת הראיות... ייתכנו מקרים בהם המחלוקת בעניין חומרי החקירה היא תחומה ומצומצמת, וניתן לקדם את ההליך העיקרי ובמידת הצורך לשוב ולהעיד עדים מסוימים לאחר מתן ההחלטה בעניין חומרי החקירה" (פסקה 14 להחלטה).

אמנם, ההחלטות הנ"ל מתייחסות בפרט לנאשמים-עצורים, כפי שבצדק העירה ב"כ הנאשם בתשובתה לתגובת המאשימה, ואילו הנאשמים בתיק דנן אינם נתונים במעצר; אך גם לגבי נאשמים שאינם עצורים, יש לעשות מאמץ לקדם את ההליכים ככל האפשר, אם כי מבלי לפגוע בזכותם של הנאשמים להליך הוגן; והדבר הוא בבחינת אינטרס משותף הן של הנאשמים והן של הציבור (ראו בעניין זה גם פסקה 16 לתשובת ב"כ הנאשם לתגובת המאשימה, שצוטטה לעיל).

23. בשים לב לכל האמור לעיל, כדי לקדם את שמיעת ההוכחות בתיק העיקרי ולמנוע התמשכות יתרה נוספת של ההליכים, מן הצד האחד, וזאת מבלי לפגוע בזכות הנאשמים לקבלת כל רשימה וחומר חקירה שיוחלט על-ידי כב' השופט הימן כי טרם קיבלו, אם יגישו בקשה מתאימה במועד שייקבע לכך להלן, מן הצד האחר - יש מקום לקבוע כבר עתה מתווה ולוח זמנים מפורט להמשך ההליכים בתיק, לרבות מועדים לשמיעת הראיות; ועל באי-כוח הצדדים להקפיד היטב על מילוי חלקם תוך המועדים דלהלן:

א. על באי-כוח הנאשמים להגיש לכב' השופט הימן, עם עותק לב"כ המאשימה, ללא דיחוי נוסף ולא יאוחר מאשר **תוך שבוע ימים מהיום, עד ליום 6.3.19**, כל בקשה לקבלת כל חומר חקירה ספציפי נוסף - או "מסמכים ספציפיים", כלשון כב' השופט א' שטיין בהחלטתו מיום 16.1.19 בבש"פ 243/19 הנ"ל - וזאת בבת אחת ולא לשיעורין, בנוסף ובמקביל לבקשה שהגישו בעניין קבלת רשימת חומר חקירה עדכנית, גם בטרם מתן החלטת כב' השופט הימן בבקשה שהוגשה אליו ביום 20.2.19.

ב. **כמו כן**, על באי-כוח הנאשמים להגיש, עם עותק לב"כ המאשימה, ללא דיחוי נוסף, **תוך שבוע ימים מהיום, עד ליום 6.3.19**, כל עתירה לגילוי ראיות חסויות שבדעתם להגיש, אם בכלל, ואף זאת לכב' השופט א' הימן, בשים לב לסמכות הנתונה גם לשופט בבית משפט זה "שאינו דן בתיק" לדון בעתירה כאמור, בהתאם לסעיף 45(ג) לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (שהוסף בתיקון תשע"ו) וכן בשים לב לכך שמשפט ההוכחות בתיק העיקרי טרם החל ולכן העדיפות לדון בעתירה לגילוי ראיה חסויה המוגשת בשלב זה היא לשופט תורן המכיר את חומר החקירה או הרשאי לעיין בו, ולא למותב שידון בתיק העיקרי (ראו על כך החלטתי מיום 6.3.2016 ב-ת"פ 12406-11-15 **אברג'יל נ' מדינת ישראל**, שניתנה עוד בטרם התיקון האמור לפקודת הראיות וההפניות והאזכורים שם של פסיקת בית המשפט העליון בעניין זה, אף בטרם התיקון האמור).

ג. **נוסף על כך**, על באי-כוח הנאשמים להגיש **למותב זה**, עם עותק לב"כ המאשימה, **כל טענה מקדמית נוספת** שימצאו לנכון להעלות, אם בכלל, **בעקבות כל חומר חקירה נוסף שהתקבל לאחר החלטתי מיום 4.1.19** בעניין דחיית הטענות המקדמיות הקודמות שהועלו, וזאת **תוך שבוע ימים מהיום, עד ליום 6.3.19**; ואם יתקבל חומר חקירה נוסף לאחר מתן החלטה זו, על ב"כ הנאשמים להגיש למותב זה כל טענה מקדמית נוספת שימצאו לנכון להעלות וזאת **תוך 7 ימים** מיום קבלת כל חומר חקירה נוסף.

ד. על ב"כ המאשימה להשיב ולהגיב **תוך 7 ימים**, לכל היותר, לכל בקשה שתוגש על-ידי באי-כוח הנאשמים, למותב זה או לכב' השופט הימן, אלא אם כן אורה אחרת לגבי בקשה שתוגש אליו, או שכב' השופט הימן יורה על מתן תגובה תוך פרק זמן שונה לגבי כל בקשה או עתירה שהוגשה או שתוגש אליו.

ה. על באי-כוח הנאשמים להגיש **עד ליום 19.5.19 מענה מפורט בכתב** לכתב האישום, שבו יובהר ויפורט מהו **גדר הכפירה** וכן האם ישנן טענות אליבי וזוטא, לרבות התייחסות לרשימת עדי התביעה, **תוך ציון העדים שהנאשמים מבקשים לחקור, מן הצד האחד, והעדים שהנאשמים מוותרים על**

חקירתם, מן הצד האחר.

ו. **הדיון המקדמי לפי סעיף 144 לחסד"פ**, שנקבע ליום 3.3.19, נדחה בזה אפוא ליום **20.5.19 בשעה 12.00**.

ז. מתוך הנחה, כאמור, שההליכים המקדמיים בבית משפט זה יסתיימו בחודשים הקרובים וכן שיידרשו מספר מועדי הוכחות ובשים לב לכך שמותב זה בשבתון בחודש יוני השנה, נקבעים בזה **מועדי הוכחות** בתאריכים הבאים:

3.7.19 ; 17.7.19 ; 11.9.19 ; 25.9.19 ; 23.10.19 ; 6.11.19 ; 20.11.19 ; 4.12.19 ; 18.12.19 - כולם משעה 09.30 ליום מלא.

ח. **מובהר בזה** כי בשים לב לכך שניתנה לנאשמים ארכה ניכרת נוספת למתן מענה מפורט לכתב האישום וכן שניתן לצדדים פרק זמן די ארוך כדי להיערך להוכחות ובשים לב להתמשכות ההליכים עד כה וכן בשים לב לפסיקה של בית המשפט העליון הנזכרת בפסקה 22 לעיל וגם לאמור בסעיף 45(ב) לפקודת הראיות, עקרונית **אין כוונה לדחות (פעם נוספת) את מועד המענה, את מועד הדיון לפי סעיף 144 לחסד"פ או את מועדי ההוכחות**, שנקבעו לעיל; ועל ב"כ הצדדים להיערך מבעוד מועד לכך, לרבות לדיוני ההוכחות שנקבעו.

ט. **מכל מקום, כל בקשה של צד זה או אחר לשינוי המועד** שנקבע לדיון המקדמי לפי סעיף 144 לחסד"פ **או אחד המועדים שנקבעו להוכחות**, תוגש **תוך שבוע ימים מהיום, עד ליום 6.3.19**, עם עותק לבאי-כוח הצדדים האחרים, ובה יוצעו מועדים חלופיים אחדים המוסכמים גם על באי-כוח הצדדים האחרים.

י. במידת האפשר יוגש תיק מוצגים מוסכם עד ליום 30.6.19.

יא. ב"כ הצדדים מתבקשים להפנות את תשומת לבו של כב' השופט א' הימן לתוכן החלטה זו, שתובא לידיעתו גם על ידי המזכירות, לרבות המועדים שנקבעו בה, כדי שיכריע בהקדם האפשרי בכל בקשה שהוגשה אליו בעניין רשימת חומר החקירה וכן בכל בקשה נוספת שתוגש אליו בעניין חומר חקירה ספציפי, ובכל עתירה שתוגש אליו, אם בכלל, לגילוי ראיות חסויות.

יב. כפי שמותב זה נוהג להבהיר מראש לצדדים בכל תיק עם קביעת מועדי הוכחות, **אם** מי מהצדדים יבקש לקיים גישור הוא רשאי לפנות **ישירות** אל כב' השופט ב' שגיא או אל סגן הנשיא כב' השופט נויטל, בצירוף תגובת הצד שכנגד, **אך** יש לעשות זאת מבעוד מועד, פרק זמן ניכר לפני המועד הראשון הקבוע להוכחות.

24. המזכירות תעביר החלטה זו היום בפקס' לבאי-כוח הצדדים ותוודא קבלתה. כמו כן, כאמור תובא החלטה זו גם לידיעת כב' השופט א' הימן.

ניתנה היום, כ"ג אדר א' תשע"ט, 28 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.

